

Leśna figura Matki Boskiej z Dzieciątkiem - „Maryjka Branicka”

Figura została postawiona w 1807 r. przez Johana Lukasa, który pełnił funkcję leśniczego w okolicznych lasach. Krąży historia związana z budową pomnika, która przez lata była przekazywana pokoleniom w formie lokalnej opowieści. Ma one jednak swoje potwierdzenia np. w postaci zapisu w kronice Pszczyńskiego Wolnego Państwa Stanowego z 1801 r. „Był straszny orkan, zwałił wiele drzew w tutejszych lasach”. Tego dnia leśniczy wracając do domu po całodniowej pracy, stracił orientację podczas potężnej nawałnicy. Porzucił wszelkie nadzieje na przeżycie. Johan był protestantem i od wielu lat nie żył dobrze z synem, który przyjął wyznanie katolickie po matce. Kwestia wiary była dla nich powodem do licznych kłótni. Mimo tego, przerażony mężczyzna przypomniał sobie modlitwy, które jego żona z synem odmawiali do Maryi i zaczął wzywać ją z prośbą o ratunek. Kiedy nawałnica ustała nad ranem, leśniczy wygramolił się spod sterty powalonych drzew. Jak się okazało, korony utworzyły nad nim szałas. Johan wrócił bezpiecznie do rodziny i postanowił wybudować w miejscu zdarzenia pomnik na cześć Matki Boskiej, która uratowała mu życie. Dotrzymał słowa i od 1807 r. można podziwiać piękną figurę nazywaną przez lokalną społeczność „Maryjką Branicką”.

